

Rezolucja Komitetu Regionów „Trwające negocjacje w sprawie wieloletnich ram finansowych”

(2013/C 17/02)

KOMITET REGIONÓW

- Uwzględniając swoją zmienioną opinię w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych po 2013 r., przyjętą 9 października 2012 r.;
- Uwzględniając projekt konkluzji Rady Europejskiej,

1. Ubolewa, że na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 22–23 listopada 2012 r. nie udało się osiągnąć porozumienia w sprawie wieloletnich ram finansowych po 2013 r.

2. Podkreśla znaczenie osiągnięcia porozumienia i ostrzega przed konsekwencjami, jakie opóźnienie będzie mieć dla programowania, zwłaszcza w zakresie wspólnych ram strategicznych dla funduszy po 2014 r., co spowoduje poważne konsekwencje dla inwestycji planowanych w regionach i miastach UE.

3. Odnotowuje, że Rada Europejska uznała, iż „budżet europejski jest istotny dla spójności Unii oraz dla zatrudnienia i wzrostu gospodarczego we wszystkich naszych krajach”. Stwierdzenie to stoi jednak w sprzeczności z propozycjami cięć w polityce spójności wysuwanyymi przez niektóre państwa członkowskie. Podkreśla, że tak czy inaczej potrzebujemy więcej czasu, by przeprowadzić dalszą analizę wielkości i propozycji będących przedmiotem negocjacji.

4. Podkreśla jednocześnie, że Komitet Regionów, jako organ UE reprezentujący władze lokalne i regionalne, jest w pełni świadomy problemów gospodarczych, z jakimi zmagają się państwa członkowskie UE, i sądzi, że pierwszym priorytetem musi być wzmocnienie gospodarki i ograniczenie biurokracji, co doprowadzi do większych możliwości zatrudnienia w państwach członkowskich.

5. Ponownie wzywa do opracowania wiarygodnego wieloletniego budżetu UE jako narzędzia inwestycyjnego, które ma służyć wszystkim państwom członkowskim i regionom, co najmniej na takim poziomie, pod względem pułapu środków na zobowiązania określonego jako odsetek DNB, jaki został ustalony dla obecnego okresu programowania 2007–2013, i popiera wezwanie Parlamentu Europejskiego do ustanowienia budżetu, który ponownie umożliwi wzrost odpowiadający celom strategii „Europa 2020” oraz zaspokajanie – we właściwy sposób – potrzeb na szczeblu lokalnym i regionalnym w zakresie spójności terytorialnej, gospodarczej i społecznej.

6. Uważa, że niezwykle ważne jest zagwarantowanie roli Parlamentu Europejskiego w procesie negocjacji, nie tylko w związku z procedurą zgody mającą zastosowanie do całych wieloletnich ram finansowych, lecz również z uwagi na to, że wiele kwestii poruszanych w projekcie konkluzji Rady Europejskiej (wersja z 22 listopada 2012 r.), a w szczególności punkty dotyczące poddziału 1b (spójność), działu 2 (WPR), wspólnych ram strategicznych i zagadnień horyzontalnych, podlegają procedurze współdecyzji.

7. Przypomina, że traktaty (art. 312 TFUE) zawierają konkretne zapisy na wypadek, gdyby wieloletnie ramy finansowe nie zostały przyjęte, zanim z końcem 2013 r. wygasną podstawy prawne wszystkich obecnych wieloletnich programów wydatków UE, oprócz pierwszego filara wspólnej polityki rolnej.

8. Sprzeciwia się cięciom w budżecie polityki spójności. Przypomina, że polityka spójności jest narzędziem inwestycyjnym, które stymuluje konkurencyjność w sposób zrównoważony i przyczynia się do zmniejszenia nierówności między regionami.

9. Przypomina, że w kwestiach związanych z polityką spójności objętych art. 177, takich jak metoda dystrybucji środków krajowych i poziom limitów dla polityki spójności i rozwoju obszarów wiejskich, ma zastosowanie procedura współdecyzji i obowiązkowa konsultacja z Komitetem Regionów oraz prawo Komitetu do wystąpienia do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 263 ust. 3 TFUE.

10. W nawiązaniu do opinii przyjętych przez Komitet Regionów od początku 2012 r., dotyczących różnych wniosków legislacyjnych Komisji, Komitet ponownie stwierdza, co następuje:

a) w odniesieniu do poddziałów 1a i 1b i funduszy objętych wspólnymi ramami strategicznymi:

- popiera zwiększenie finansowania badań i innowacji;
- wzywa do przywrócenia pierwotnie proponowanego budżetu dla instrumentu „Łącząc Europę” z przeznaczeniem na finansowanie sieci transeuropejskich; popiera utworzenie wspólnych ram strategicznych dla dwóch funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, EFRROW i EFMR;
- ponownie wyraża swój jednoznaczny i zdecydowany sprzeciw wobec wszelkich form warunków makroekonomicznych;
- wyraża zadowolenie, że została przyjęta propozycja ustanowienia nowej kategorii „regionów przejściowych” i że została uznana potrzeba uwzględniania szczególnie i wyjątkowej sytuacji regionów najbardziej oddalonych;
- ponownie podkreśla konieczność utrzymania dla wszystkich regionów, które przestają być objęte celem konwergencji, siatki bezpieczeństwa w postaci dwóch trzecich obecnie przyznanych środków;

- popiera utrzymanie poziomu środków dla najsłabiej rozwiniętych regionów i państw członkowskich oraz zmniejszenie różnic w średniej wysokości pomocy w przeliczeniu na mieszkańca, gdyż jest to priorytetowym celem polityki spójności;
 - ubolewa, że w projekcie konkluzji Rady Europejskiej proponuje się obcięcie środków na cel „europejska spójność terytorialna” o 26 %, jednak z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek Komitetu Regionów w sprawie podniesienia poziomu współfinansowania do 85 % został przyjęty do wiadomości;
 - popiera ustanowienie współfinansowania na poziomie o 10 punktów procentowych wyższym w przypadku państw członkowskich doświadczających przejściowych trudności budżetowych;
 - popiera koncepcję, że niepodlegający zwrotowi podatek VAT będzie się kwalifikował do wkładu z funduszy objętych wspólnymi ramami strategicznymi;
 - ponownie wyraża swoje zastrzeżenia odnośnie do proponowanej rezerwy na wykonanie;
- b) w odniesieniu do działu 2:
- wyraża ubolewanie, że w projekcie konkluzji Rady Europejskiej proponuje się dobrowolne ograniczenie płatności bezpośrednich przez państwa członkowskie;
 - nalega, aby w następnym okresie bezpośrednio wsparcie było sprawiedliwie rozdzielane między państwa członkowskie, w przypadku których płatności bezpośrednie za hektar są niższe od 90 % średniej UE; należy rozpocząć dynamiczny proces niwelowania różnic tych poziomów już na początku następnego okresu programowania, a średnia UE powinna zostać osiągnięta w połowie kolejnej perspektywy finansowej;
 - z zadowoleniem przyjmuje stopę 30 % dla środków na rzecz ekologii;
 - popiera możliwość przesunięć budżetowych z pierwszego do drugiego filara;
 - popiera włączenie regionów przejściowych do rozporządzenia w sprawie rozwoju obszarów wiejskich;
 - wyraża sprzeciw wobec utworzenia nowej rezerwy z myślą o kryzysie w sektorze rolnictwa i w szczególności

ności wobec propozycji zwracania niewydanych środków w formie płatności bezpośrednich.

11. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w projekcie konkluzji Rady Europejskiej zachowuje się program pomocy żywnościowej dla najbardziej potrzebujących, lecz zdecydowanie sprzeciwia się temu, aby środki na ten cel miały pochodzić z EFS.

12. Jest zdania, że zmniejszenie kwot przeznaczonych na Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji o 47 % w porównaniu z jego obecnym budżetem jest całkowicie nieodpowiednie w kontekście trwającego kryzysu. Rozumie, że projekt konkluzji Rady został sporządzony z założeniem, iż przyszły Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji nie będzie miał zastosowania do sektora rolnego.

Dochody i zasoby własne

13. Wyraża ubolewanie, że negocjacje były skupione na ograniczaniu wydatków z budżetu UE i że nie poświęcono właściwej uwagi dochodom i bezwzględnej konieczności reformy obecnego systemu, która pozwoliłaby UE dysponować własnymi zasobami i zrezygnować z obecnego systemu korekt i wyłączeń finansowych.

14. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję, by dwie trzecie kwot zebranych przez państwa członkowskie, które zobowiązały się do wprowadzenia podatku od transakcji finansowych w ramach wzmocnionej procedury współpracy, były ściągane jako nowe źródło zasobów własnych w budżecie UE i aby wkład tych państw członkowskich na podstawie DNB został odpowiednio zmniejszony.

15. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przedłożenia niniejszej rezolucji przewodniczącym Komisji Europejskiej, Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego oraz cypryjskiej prezydencji w Radzie UE, a także przyszłym prezydencjom: irlandzkiej i litewskiej.

Bruksela, 30 listopada 2012 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO